НЕЗАЛЕЖНАЯ ГАЗЕТА ШУМІЛІНШЧЫНЫ

СЬВІТАНАК

Беларусь, твой народ дачакаецца Залацістага, яснага дня! М. Багдановіч.

№8 (262) ТРАВЕНЬ 2019 ГОД

КУЛЬТУРА

ФЕСТЫВАЛЬ ГУМАРУ

18 траўня ў Шуміліна з'ехаліся 360 самадзейных артыстаў 29 творчых калектываў Віцебскай вобласці з 18 раёнаў. На канцэртнай пляцоўцы ў гарадскім парку свае нумары прадставілі народныя тэатры мініяцюр.

Як паказалі мінулыя фестывалі — шумілінскі народ любіць жартаваць, пасмяяца над сабой і кожны год з хваляваннем чакае гасцей — гумарыстаў-веселуноў з усіх раёнаў. І на гэты раз ветліва і цёпла сустракалі шумілінцы ўсіх тых, хто захоўвае народны жарт, анекдот, прыпеўку ды танец, гумарэскі з пародыямі, арыгінальную клаунаду і пантаміму.

Уступным словам віталі удзельнікаў свята старшыня Шумілінскага райвыканкама Алег Быкаў і начальнік упраўлення культуры аблвыканкама Пётр Падгурскі. Чыноўнікі адзначылі, што культурная прастора фестываля пашыраецца і ўжо ахоплівае дзве трэці вобласці.

Апроч таго, створана 16 аўтаклубаў, якія раз'язджаюць па вёсках, і ёсць надзея на тое, што фестываль гумару ў Шуміліне атрымае пастаянную прапіску.

Затым уся працэсія з духавым аркестрам і барабаншчыцамі ўрачыстым маршам прайшлася з цэнтральнай плошчы да гарадскога парку, дзе цэлы дзень адбывалася свята гумару і народныя забавы.

На сённяшні дзень сучаснага гледача зараз цяжка чым небудзь здзівіць. Аднак ужо з першых хвілін выступлення гумарыстаў твары шумілінцаў і гасцей фестываля літаральна засвяціліся шчырымі ўсмешкамі. Прыемна, что многія выступленні гучалі на сакавітай беларускай мове.

Там больш, што нумары артыстаў аб'яўлялі элегантныя вядучыя ў вобразе дамы і паручніка-гусара.

Бадай што, смешным на жарты і яркім на вобразы выдаўся Гарадоцкі клуб «Фанограф», удзельнікі якога выканалі пародыі на расейскіх эстрадных зорак: Эдзіту П'еху, Алу Пугачову, Жану Агузараву і іншых у праграме «Там добра, дзе радзіма».

Народны тэатр мініяцюр «Балаган» з Лепеля прадставіў камічныя эпізоды «Суботні вечар у сельскім клубе».

Прынамсі, спадабаліся жартоўныя нумары народнага тэатр мініяцюр «Каламбур» з Ушачаў, вельмі дружнымі на радасную атмасферу вызначыліся артысты з Полацкага раёна Багатырскага сельскага Дома культуры.

Аднак самымі вясёлымі жартаўнікімі мясцовыя гледачы палічылі менавіта сваіх землякоў гучнымі воклічамі і апладысментамі аддалі перавагу народнаму тэатру мініяцюр «Буфф» Шумілінскага раённага Цэнтра культуры.

У праграме «Землякі» найбольш спадабаўся камедыйны нумар «Язвінскі абменны пункт валют», былі яшчэ мініяцюры — «дабееўскі калодзеж з караоке», «ляжнёўскія мільёны». І па ўсяму відаць, нездарма, бо сёлета тэатр мініяцюр «Буфф» у намінацыі «Лепшы гумарыстычны міні—спектакль» быў адзначаны дыпломам першай ступені.

Увогуле, аўтарытэтнаму журы было нялёгка вызначыць пераможцаў свята гумару. Да таго ж у гэты суботні дзень і надвор'е выдалася не толькі сонечным, але і гарачым.

У выніку ў ліку першых стаў творчы калектыў з Лепеля «Балаган», а іх праграма «Смех у нашым горадзе» была ўшанавана Гран-пры XV абласнога свята гумару «Смяяцца не грэх». Дыпломам ІІІ ступені журы адзначыла выступленне тэатра мініяцюр «Кактус — кактуз» Полсвіжскага сельскага ДК ,які таксама з Лепельскага раёна. На другім месцы аказаўся народны тэатр сатыры і гумару «Фанограф» (Гарадок).

Выдатным дапаўненнем яркіх мініяцюр на тэатральнай сцэне сталі забаўляльныя прадстаўленні ў гарадскім парку.

Тут дэманстравалі перформанс, флэш-моб, пантаміму, клаунаду і іншыя жанры вулічных прадстаўленняў.

Дзеці бавілі час на атракцыёнах, танчылі з казачнымі персанажамі, малявалі.

Таксама ладзіліся выставы лялек і і цацак «З усмешкай на твары», вырабаў народнага майстэрства.

Тут лепшымі былі майстры Ушацкага дома рамёства, а лялька найбольш удалася лепельскаму «Балагану».

Каб жарты не праходзілі на галодны страўнік, працавала міні-кафэ і прылаўкі з кулінарыяй, марозівам і салодкімі напоямі, смажыліся шашлыкі.

У гандлёвых радах можна было набыць розныя дробязі з біжутэрыі, парфумерыю, цацкі, кошыкі

Свята яркіх мініяцюр з паўсядзённага жыцця, з байкамі, гумарэскамі, пародыямі, доўжылася да вечара і стала выдатным падарункам для прыхільнікаў самадзейнага мастацтва гумару.

Алесь Шумскі

ПАРТАЛ ТВАЙГО ГОРАДА: HTTP://SHUMILINA.BY

ЭКАНОМІКА

ЭКАНАМІЧНЫ ФОРУМ

Прадпрыемствы Шуміліншчыны на міжнародным эканамічным форуме прэзентавала намеснік старшыні райвыканкама Святлана Цімашэнка.

Цяперашні VIII міжнародны эканамічны форум «Інавацыі. Інвестыцыі. Перспектывы», які стартаваў 16 мая ў Віцебску, адрозніваюць маштабы. Уражвае колькасць удзельнікаў – больш за 85 дэлегацый з 22 краін свету.

Канстанціна Чорныга, намесніка старшыні камітэта эканомікі Віцебскага аблвыканкама – гэта самы буйны па дзелавым прадстаўніцтву форум, які калі-небудзь тут збіралі.

Толькі замежнікаў больш 450.

На сцэне Летняга амфітэатра было заключана мноства дамоваў аб супрацоўніцтве раёнаў Віцебшчыны з замежнымі рэгіёнамі. Сапраўдным упрыгожаннем форуму сталі разгорнутыя выставачныя экспазіцыі «Інавацыйнае развіццё рэгіёнаў», «Экспарт-2019», «Інавацыйныя тэхналогіі ў сферы турызму, спорту і гасцінаасці» і інш.

Віцебскі форум – выдатная магчымасць гучна заявіць пра сябе, лічыць намеснік старшыні Шумілінскага райвыканкама Святлана Цімашэнка. Прадстаўнікі Шуміліна ўдзельнічаюць не ўпершыню і на сваім вопыце пераканаліся, што эфект ёсць. Дзелавыя кантакты наладзілі не толькі з айчыннымі, але і з замежнымі партнёрамі: прадпрыемствамі, гандлёвымі сеткамі. Удалы прыклад – Обальскі керамічны завод, які пасля мадэрнізацыі бярэцца за справу з новымі сіламі. Цікава, што з Обальскага цэглы ўзводзіліся сцены храма Хрыста Збавіцеля ў Маскве, а таксама будуць пабудаваны Васкрасенскі вароты Крамля. Актыўна выкарыстоўваюць нашу прадукцыю і на будоўлях у Ленінградскай вобласці. Улічваючы тамтэйшыя няпростыя кліматычныя ўмовы, гэта лепшае пацвярджэнне: якасць нараджае попыт.

А. Прылуцкі

ПРЫВАТНЫ СЕКТАР

ЯКАЯ КАРЫСЦЬ МАЛАКАЗДАТЧЫКАМ?

Ці можа здача малака дзржаве ад асабістых падсобных гаспадарак быць выгоднай справай?

На прыкладзе Шумілінскага раёна карэспандэнт «Віцебскіх вестак» высвятляў, ці можна сёння ў Беларусі зарабіць грошы на здачы малака ад асабістай падсобнай гаспадаркі і акупіць выдаткі на ўтрыманне кароў.

Мікалаеўскі сельсавет Шумілінскага раёна не першы год у лідэрах па вытворчасці малака сярод асабістых падсобных гаспадарак раёна. У 2018-м ён адгрузіў у адрас Шумілінскага падраздзялення ААТ «Малако» каля 300 тон каштоўнага прадукту.

Менавіта ў Мікалаева і яго наваколлі – самае вялікае ў раёне малочны статак сярод сялянскіх падворкаў. Як сцвярджае леташняя статыстыка (свежая з'явіцца толькі ў пачатку лютага), ва ўласнасці жыхароў сельсавета 107 кароў – 27% ад раённага паказчыка. Справу робяць тры хатнія фермы, дзе ў кожнай парадку дваццаці буронак. У мінулым годзе яны выдалі больш за 186 тон малака – 67% у сельсавету. Хто гэтыя людзі?

Мікалаеўскія стаханаўцы

«Віцебскія весткі» не так даўно распавядалі аб Валянціне Сініцкай з вёскі Макракі, якая ў 2018-м здала больш за 41 тоны. Між тым гэты падворак толькі трэцяе ў неафіцыйным заліку асабістых сялянскіх гаспадарак. На другім месцы сям'я Уладзіміра Лінкевіча з Мікалаева – 56 тон. А наперадзе з вялікім адрывам – Надзея Гушча з Дубравы, якая прадала 87 тон малака.

Адзін – за ўсіх!

Буйная хатняя ферма – справа затратная. Каб утрымліваць дзясяткі жывёл зімой, неабходны вялікія затраты. Асноўная крыніца фінансавых паступленняў усё тое ж малако.

Пры сціплай закупачнай цане, 48

(працяг на стр. 2)

КУЛЬТУРА

ПОСПЕХ У БРУСЕЛІ

Юная піяністка з Шуміліна Марыя Скорынава заслужыла апладысменты ў Брусэлі.

Міжнародны конкурс юных піяністаў прайшоў у бельгійскім Брусэлі ў канцы красавіка. 97 музыкантаў з розных краін (ад 10 да 21 года), і сярод іх — наша Марыя Скорынава. Яна паспяхова прайшла ўсе тры туры і выйшла ў фінал.

Фінал запатрабаваў ад юнай піяністкі поўнай выкладкі, бо ёй трэба было выканаць праграму з пяці твораў: "Прэлюдыю і фуга" І. С. Баха, "Санату" Й. Гайдна, "Прэлюдыю соль мінор" С. Рахманінава, "Эцюд" А. Скрабіна і "Такаціна" М. Капусціна.

Журы высока ацаніла талент Марыі Скорынавай, і няхай ёй не ўдалося атрымаць прызавое месца, Машу адзначылі як самую малодшую ўдзельніцу конкурсу ў групе В (11-14 год) і выбралі "Такаціна" М. Капусціна ў яе выкананні на гала-канцэрт. Яна была на высокай сцэне сярод трынаццаці ўдзельнікаў гала-канцэрта – лаўрэатаў 1-3 ступені і двух уладальнікаў спецыяльных прызоў, адзін з якіх заслужыла Марыя.

Безумоўна, перамогі так проста не даюцца. За імі стаіць не толькі талент, але і шматгадзінная напружаная праца, і бясконца любоў да музыкі.

Алесь Прыбярэжны

ПРЫВАТНЫ СЕКТАР

(пачатак на стр. 1)

капеек за кілаграм, ільвіную долю назапашванняў паглынае механізацыя вытворчасці.

Агульны аб'ём малака, які паступіў ад гэтых вяскоўцаў – 90 тон, крыху больш за таго, што паставіла ў адзіночку Надзея Гушча.

Старшыня Мікалаеўскага сельсавета Уладзімір Сядлоўскі лічыць, што гаспадары, якія дэманструюць стабільна высокія вынікі – людзі асаблівай загартоўкі:

– Хто ўсё жыццё працаваў з поўнай самааддачай, што называецца, пахаў, той і сёння задае тон. Ёсць і такія, хто адпрэчвае сам кодэкс традыцыйнай вясковай жыцця. Навошта гарбаціцца на ўчастку або цёмнага рана ісці на ферму, калі вось ён, магазін, дзе ўсё можна купіць.

Яскравы прыклад таму – узаемадзеянне мясцовай улады з уладальнікам асабістай дапаможнай гаспадаркі з Мікалаева Уладзімірам Лінкевичам. Уладзімір Аляксандравіч і яго жонка Святлана Мікалаеўна – у мінулым гарадскія жыхары. Больш за 30 гадоў таму пераехалі з Наваполацка сюды.

У 2014-м Уладзімір Лінкевіч зарэгістраваўся ў якасці індывідуальнага прадпрымальніка, за ўласныя сродкі набыў шалі, аналізатар малака (рэч нятанная!) І заступіў на сваю новую вахту.

І тут мясцовая ўлада зноў згуляла неацэнную ролю. Старшыня Сядлоўскі не ўхіляўся ад канфліктаў, не раз выязджаў з Лінкевічам на месцы, здымаў напругу. Ды і факты гаварылі самі за сябе.

Тлустасць малака – ўлік строгі. Звыш 3,6% – цана ўзрастае, ніжэй – адпаведна і атрымаеш менш.

Неўзабаве вяскоўцы на свае вочы пераканаліся, што здаваць цэльнае малако высокіх кандыцый – ніва прыбытковая.

Колькі напрацаваў – такое і заахвочванне. Круцельства ня пройдзе, а сумленную працу ўзнагароджваецца спаўна.

Так на тэрыторыі сельсавета стала зацвярджацца новая практыка. Імя Уладзіміра Лінкевіча сёння тут ва ўсіх на слыху.

Вядома, той аб'ём малака, які здае насельніцтва Мікалаеўскага сельсавета – гэта мікраскапічны ручаёк, ўпадае ў гіганцкае рэчышча беларускай малочнай прадукцыі. Але ж менавіта з такіх вытокаў і пачынаюцца вялікія рэкі. Калі вычарпаецца малаконавясковыхпадворках, калі зацiхне там жыццё, так і на фермах-гігантах працаваць будзе няма каму. Вось чаму не можа не радаваць рэкордная дынаміка ў падсобных гаспадарках Мікалаеўскага сельсавета. Добры знак!

Так, сур'ёзныхматэрыяльных магчымасцяў у сельскай улады няма. Затое арганізатарскія – ніхто не адбіраў. Дзесьці падтрымаць, заўважыўшы здаровую ініцыятыву. Дзесьці сапраўды адысці ў старонку, не назаляць дробязнай апекай. Так, можа быць, у гэтым і складаецца ролю добрага кіраўніка?

Мікалаеўскаму сельсавету ўдалося вырашыць галоўнае. Створана абстаноўка, дзе праца цэніцца, дзе ён у радасць. На гэтай аснове і пачалі, як цеста на дражджах, падымацца падворкі-рэкардсмены. Інакш і быць не магло. Хто сее шчодра, той шчодра і пажне!

VitVesti.by
пераклад з расейскай рэдактара

ГРАМАДСКАЯ БЯПЕКА

ТЭМАТЫЧНЫ ПРЫПЫНАК

У гарадскім пасёлку Обаль быў абсталяваны тэматычны прыпынак МНС.

Прыпынак неабходны для прыцягнення ўвагі да праблемы пажараў і гібелі людзей з-за неасцярожнага абыходжання пры курэнні, а таксама прэзентацыі мабільнага дадатка «МНС Беларусі: Дапамога побач». Увогуле, стварэнне такога прыпыначнага пункта прымеркавана да рэспубліканскай інфармацыйна-адукацыйнай акцыі «Беларусь супраць тытуню».

У рамках акцыі адбылася сустрэча начальніка Шумілінскага раённага аддзела па надзвычайных сітуацыях Андрэя Іванавіча Сасновіча з насельніцтвам Обальскага сельсавета.

Сасновіч прывёў статыстыку і прыклады пажараў з гібеллю людзей, якія адбыліся па віне курцоў. Былі дадзены рэкамендацыі прафілактычнага характару, дзе акцэнт зроблены на недапушчальнасць курэння ў стане алкагольнага ап'янення, захаванне правілаў пажарнай бяспекі пры спальванні смецця на прысядзібных участках і недапушчэнні выпальвання сухой расліннасці.

Не засталося без увагі пытанне недапушчэння пакідання дзяцей без нагляду дарослых і спынення дзіцячага свавольства з агнём. У сувязі з гэтым было ўзгадана пра крымінальную адказнасць, прадугледжаную арт. 159 КК РБ «Пакіданне ў небяспецы».

Падчас мерапрыемства трансліраваліся відэаролікі прафілактычнай накіраванасці, а ўдзельнікі атрымлівалі памяткі і буклеты з заклікам «Не прапальвай сваё жыццё!».

Ян Вайтовіч

НЯ ПІ!

СПОВЕДЗЬ ШМАТДЗЕТНАЙ МАЦІ

Шчырая размова з шматдзетнай маці з Шумілінскага раёна, якая знайшла ў сабе сілы пазбавіцца ад алкагольнай залежнасці.

«Не трэба мяне шкадаваць!».

Кажуць, калі топішся, трэба апусціцца на самае дно, потым адштурхнуцца і ўсплыць. А што рабіць, калі ў бездань зацягвае цяга да спіртнога, і чалавек апускаецца ў бездань заганнай залежнасці незаўважна, крок за крокам? А калі дастае то самае дно нагамі, ужо нічога зрабіць не можа, а часцей за ўсё – не жадае? Аднак жыхарка Шумілінскага раёна, шматдзетная маці, змагла выбрацца з падобнай сітуацыі. Няхай яе гісторыя, пра якую мы сёння раскажам, паслужыць прыкладам для іншых.

Нарадзілася Тамара (імя зменена) у звычайнай сельскай сям'і 41 год таму, з вёскі практычна нікуды не з'язджала, не было магчымасці, ды і не хацелася. Бацькі ўздымалі двух дачок. Прыкладваліся да чаркі бацька і маці нячаста, больш «за кампанію» і «па святах» (так часцей за ўсё апраўдваюць сябе тыя, хто не хоча прызнацца, што з'явіліся праблемы з алкаголем). А пасля смерці кіраўніка сямейства, які 13-гадовай Тамары хоць і быў айчымам, але любіў як родную дачку, мужа стала піць. Ды не проста ад выпадку да выпадку, а, як у народзе кажуць, па-чорнаму. У 16 гадоў, каб не бачыць гэтага п'янага кашмару і неяк выжыць, дзяўчынка вырашыла: пара жыць самастойна. Спрабавала паступіць на швачку, але не прайшла медкамісію.. Потым працу змяніла, уладкаваўшыся санітаркай у адно з медустаноў. Але не змагла замацавацца на адным месцы і вярнулася ў родную вёску.

– Пачалося ўсё, як звычайна, з невялікіх кампаній і святаў. Спачатку дружна адзначалі каляндарныя (Новы год або 8 Марта), пазней самі прыдумлялі падставу для выпіўкі. Сустрэла каханага чалавека, праўда, спалучацца законным шлюбам не атрымалася. У 19 гадоў нарадзіла аднаго дзіцяці, у 22 – другога. Потым сталі вячоркі ладзіць з мужам. І панеслася ...

Дапіліся маладыя бацькі да таго, што ў іх сацыяльныя службы забралі дзяцей. Каб вярнуць іх назад, трэба было вырашыць масу праблем: пагасіць запазычанасць па кватэрплаце, зрабіць касметычны рамонт, мець пастаянную працу. А дзе ўзяць столькі грошай адразу? Пасля вылікаў усіх даўгоў на руках заставаліся капейкі. Але калі б апека была спагадлівымі, многія дзеці так бы і засталіся сіротамі пры жывых бацьках. Пазіцыя правільная: знаходзіце грошы на спіртное, знойдзеце і на рамонт. Так, праз шэсць месяцаў, спрабуючы вярнуцца да нармальнага жыцця, горабацькі змаглі забраць дзетак таму. Але ... нядоўга музыка гуляла, бутэлька зноў стала галоўным жыццёвым «арыенцірам».

– Прызнаюся, піла тады страшна, – уздыхае Тамара. – З першым мужам рассталіся, знайшла другога, які быў яшчэ болей запойны. Нідзе не працаваў, жыў за мае грошы. Я яшчэ выходзіла неяк на працу. Сужыцель тым часам і піў, і біў. Пачарнела ўся ад гарэлкі і сінякоў. Магла піць месяц з перапынкамі ў 3-5 дзён. Раніцай прачыналася, здавалася, што памру. Думала, як кінуць, прасіла: «Божа, дапамажы, дай сілы». Але няма. Як толькі апахмялялся, усё неслася далей.

Чуллівыя сяброўкі і сябры спайваюць, потым хутка знаходзілі «апахмялятар", пасля чаго, шчасна збіраючы па кішэнях апошнія капейкі, накрывалі новую «паляну». Ды што там накрываць было? Галоўнае, не паніжаць градус, а для закускі і скарынка хлеба спатрэбіцца.

– Пілі ўсё – гарэлку, спірт, віно, піва. Грошы недзе знаходзілі. Маглі ў суседзяў перазаняць, прадаць нешта з рэчаў. Але без выпіўкі не заставаліся. Нездарма гаворыцца: "З раніцы пахмелле – увесь дзень вольны». Госпадзі ... Цяпер думаю, як мяне не знайшлі яшчэ дзенебудзь пад плотам, без прытомнасці? А колькі разоў заклікалі ўзяцца за розум прадстаўнікі сацыяльных службаў, колькі казалі, пераконвалі - бескарысна... Так, кадзіравалася, але не дапамагало, толькі на некаторы час гэта давала перадышку. А потым зноў за старое ...

Пасля пяці "кадзіровак" самае вялікае Тамара пратрымаласягодбезвыпіўкі. Але сарвалася. Баялася у які раз узяць за сябе і за сваё жыццё адказнасць, бутэлька дапамагала зняць нервовае напружанне пры найменшых цяжкасцях. Але аднойчы так здарылася, што разгарнула сябе на 180 градусаў.

– Мне захацелася проста жыць. Нармальна, па-чалавечы ...

А ведаеце, як складана супрацьстаяць тым, хто ўчора з табой разам ўздымаў чарку? Нацярпелася нямала з боку былых сабутэльнікаў. Мяне абражалі, тыкалі пальцам, смяяліся. Калі я замест бутэлькі купляла кавалак каўбасы, гэта выклікала рэакцыю, тыпу «паглядзіце, якая правільная стала». Я прыходзіла дадому, плакала. Унутры ўсё трэслася, хацелася сарвацца, напіцца. Але крыўда змянялася злосцю: «Не дачакаецеся!» Растаўся з алкаголем пяць гадоў таму, і не шкадую пра гэта. Пачала шанаваць звычайныя радасці жыцця – даведалася, што можна на Новы год весяліцца без алкаголю! Сустрэла добрага мужчыну, ён наогул не п'е, нарадзіла дзіцятка, і сёння я вельмі шчаслівая. Старэйшым дзецям 19 і 22 гады, я імі ганаруся. Сын звязаў сваё жыццё з ваеннай справай, атрымлівае другую адукацыю. Дачка вывучыла, цяпер яна ўнука мне падарыла. Ды і цяпер залажу ў крэдыты і пазыкі на тую ж новую мэблю, напрыклад. Калі ўзнікаюць цяжкасці, долблю сабе адно і тое ж: «Я магу!» Галоўнае, мне падабаецца тое, як я цяпер жыву. У мяне добрая падтрымка, апора ў жыцці - дзеці і грамадзянскі муж.

Я нібы ў пекле пабывала. Яшчэ з асабістага вопыту скажу, шкадаваць алкаголіка ня трэба. Прынамсі, мне гэта не дапамагала. Стымулявала вера ў мяне і добрыя нагонка. Тады з'явіліся жаданне і сілы.

На выхадзе з пад'езду твар у твар сутыкнулася з двума прадстаўніцамі такога ж «клуба па інтарэсах», у якім пяць гадоў таму была і ёсць Тамара. Толькі яна проста прыгажуня, а ўзросту гэтых жанчын я так і не змагла вызначыць. Мая суразмоўца, зглядзеўшы кампанію, была катэгарычная: "Не вярнуся я болей ў гэты« клуб », нават не чакайце» ...

sb.by
пераклад з расейскай рэдактара

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Світанак» паведаміце рэдакцыі аб гэтым–зрабіцебесплатную падпіску. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

*• **Калі прачыталі "Світанак", то калі ласка, перадайце знаёмым.***

• Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/svitanak.html для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

БЕЛАРУСКІ ВАРЫЯНТ МІФА

Міф пра зборачны цэх СССР адарваўся ад рэальнасці, жыве цяпер у віртуальнай прасторы ды падсілкоўваецца намаганнямі дзяржаўнай прапаганды і нагадвае міф пра Ахілеса і чарапаху..

«Усё цячэ, усё змяняецца». Аўтарства гэтага выказвання прыпісваюць старажытнагрэчаскаму філасофу Геракліту (каля 554–483 да н. э.), аднак мы лёгка можам знайсці яго паслядоўнікаў сярод родных бяроз і асін. Да прыкладу, у снежні 2009 года адзіны палітык (АП) надаў сярэдняй зарплаце сакральны статус. Ён паставіў перад урадам задачу цаной «крыві з носу» выйсці на «святую лічбу» (500 у доларавым эквіваленце) да канца 2010 года.

Але ўсё цячэ, усё змяняецца. 19 красавіка ў Пасланні–2019 тое, што на працягу дзесяці гадоў афіцыйна лічылася святым, было паніжана да будзённага: «Мы павінны стварыць людзям мінімальна нармальныя ўмовы для жыцця. А гэта перш за ўсё тыя «няшчасныя» 500 долараў».

Тут напрошваецца яшчэ адна паралель, навеяная рэшткамі школьных ведаў з антычнай гісторыі і міфалогіі. Магчыма, чытач ужо здагадаўся, што гаворка ідзе пра Ахілеса і чарапаху. Хутканогі герой не ў стане дагнаць чарапаху, бо за час, які ён марнуе на пераадоленне першапачатковай адлегласці, што аддзяляе яго ад прадстаўніка атрада паўзуноў, гэты ціхаходны прадстаўнік паспявае прапаўзці пэўную адлегласць.

З заробкам у доларавым эквіваленце ўжо дзесяцігоддзе назіраецца аналагічная гісторыя. Налічаны ў рублях заробак упэўнена расце, але гэтак жа ўпэўнена зніжаецца курс беларускага рубля. Звернемся да сакавіцкай статыстыкі. Сярэдні заробак за першы вясновы месяц склаў 1056,9 рубля, што з улікам курсу на канец месяца (2,1285 BYN / USD) адпавядала 497 доларам.

Не хапіла нейкіх 3 долараў да «няшчасных» 500. Але не хапіла. Такім чынам, узяты ўладай дзесяць гадоў таму абавязак і цяпер застаецца не дасягнутым…

Флагманы прыспускаюць сцягі

Айчынны варыянт старажытнагрэчаскага міфа пры жаданні можна выкарыстоўваць у якасці ілюстрацыі стану «беларускай мадэлі» на сучасным этапе яе развіцця. Але калі мы кажам пра развіццё, неабходна памятаць, што яно бывае як са знакам «+», так і са знакам «–». У другім выпадку правільней казаць не пра развіццё, а пра дэградацыю…

«Беларуская эканоміка, — пераконваў 19 красавіка дэпутатаў і народ АП, — і надалей працягне будавацца на аснове развіцця буйных прадпрыемстваў і вытворчасцяў. Гэта наш бясспрэчны прыярытэт».

Наколькі такое вызначэнне прыярытэтаў пацвярджаецца афіцыйнай статыстыкай? Для адказу на гэтае пытанне звернемся да раздзелу «Структура валавога ўнутранага прадукту па відах эканамічнай дзейнасці» на сайце Белстата. У 2009 годзе ўклад апрацоўчай прамысловасці ў ВУП склаў 22,5%, а ў 2017 годзе — 21,6%. Досыць сціпла, калі параўнаць з укладам у ВУП сектара паслуг: у 2009 годзе — 42,2%, 2017-м — 47,7%.

Беларуская эканоміка даўно ўжо стала эканомікай паслугаў, а не эканомікай прамысловай вытворчасці, што адпавядае сусветнай тэндэнцыі. Аднак з вокнаў Палаца Незалежнасці змены, што адбыліся ў структуры эканамічнага складніку «беларускай мадэлі», разглядзець не атрымліваецца.

Што тут можна параіць? Адказ на гэтае пытанне ўтрымліваецца ў звароце АП да Савета Міністраў: «Трэба ўсім нам апусціцца на зямлю і быць бліжэй да людзей. Я часта кажу: калі не ведаеш, што рабіць, ідзі да людзей — яны табе падкажуць і дапамогуць».

У Пасланні–2019 прадукцыі МТЗ, МАЗ і БЕЛАЗ быў нададзены статус нацыянальнага здабытку. Дададзім да пералічаных прадпрыемстваў «Атлант» і «Гарызонт» з «Віцязем» — і з дапамогай табліцы ацэнім дынаміку развіцця/дэградацыі нацыянальнага здабытку за дзесяць гадоў.

Пра поўную тэхналогію ўтрымання дойнага статку

Прапаную прайсціся далей па тэксце Паслання–2019: «Па кожным кірунку неабходныя праекты будучыні, якія адпавядаюць лепшым сусветным тэндэнцыям. Новыя вытворчасці і тэхналогіі, а значыць — тавары. Пры гэтым неабходна думаць не пра тое, колькі мы здольныя вырабіць, а пра тое, куды і колькі зможам прадаць».

Для разумення ўсёй глыбіні прыведзенай цытаты нам давядзецца звярнуцца да паняцця «мадэрнізацыя, якая даганяе». У XVII–XVIII стагоддзях пратэстанцкія краіны Паўночнай Еўропы з

(працяг на стар. 4)

ДЫНАМІКА ВЫПУСКУ ПРАДУКЦЫІ ФЛАГМАНАМІ БЕЛАРУСКАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ (ТЫСЯЧ ШТУК)

Прадукцыя	2008	2017	Змяненні*
Трактары	69,2	40,8	– 41
Грузавыя аўтамабілі	24,4	6,4	– 74
Самазвалы кар'ерныя (шт.)	1887	1097	– 42
Халадзільнікі і маразільнікі	1106	857,9	– 22
Тэлевізары	717	597	– 18

* У працэнтах

РЭЗАНАНС

ШТО НЯ ТАК З АФІЦЫЙНАЙ ВЭРСІЯЙ ПРА САМАГУБСТВА?

Хуткае пахаваньне, крымінальная справа па артыкуле за забойства, зьнішчаная вопратка і іншыя незразумелыя моманты гучнай справы.

У першай палове дня 20 траўня, прыкладна праз 80 гадзін пасьля таго, як пад Магілёвам знайшлі цела 22-гадовага супрацоўніка ДАІ Яўгена Патаповіча, Сьледчы камітэт правёў тэрміновы брыфінг. На мерапрыемстве, якое не прадугледжвала пытаньняў з боку журналістаў і куды запрасілі толькі невялікае кола дзяржаўных СМІ, начальнік галоўнага сьледчага ўпраўленьня СК Яўген Архірэеў паведаміў, што галоўная вэрсія сьмерці афіцэра — суіцыд.

Па словах сьледчых, да такой высновы яны прыйшлі пасьля вывучэньня ўсіх акалічнасьцяў сьмерці міліцыянта, яго асабістай перапіскі і знойдзеных на месцы здарэньня сьлядоў. Тым ня менш да вэрсіі, агучанай афіцыйнымі прадстаўнікамі СК, таксама застаюцца пытаньні.

Інфармацыю пра забойства распаўсюдзіў сам СК

Першым пра выкраданьне афіцэра ДАІ ў Магілёве прыкладна а 20 гадзіне чацьвярга 16 траўня паведаміў тэлеграм-канал NEXTA.

«Надзвычайнае здарэньне ў Магілёўскай вобласьці! — гаварылася там. — Увесь асабісты склад абласнога УУС падняты па трывозе, а ў рэгіёне ўведзены плян „Сырэна". Выкрадзены супрацоўнік органаў унутраных спраў — афіцэр дарожна-патрульнай службы ДАІ».

Неафіцыйныя паведамленьні пра тое, што цела супрацоўніка ДАІ знайшлі ў лесе пад Магілёвам, зьявіліся празь некалькі гадзін. Першае афіцыйнае паведамленьне пра сьмерць Яўгена Патаповіча прыйшло ад СК у той жа вечар чацьвярга. У тэлеграм-канале Сьледчага камітэту паведамілі, што завялі крымінальную справу па артыкуле 362 («Забойства супрацоўніка органаў унутраных спраў у сувязі з выкананьнем ім абавязкаў па ахове грамадзкага парадку») і што справа знаходзіцца «на асабістым кантролі» старшыні СК Івана Наскевіча. Пра «гібель падчас выкананьня службовых абавязкаў» паведаміла і МУС.

Чаму сьледчыя спачатку ўпэўнена называлі сьмерць Яўгена Патаповіча забойствам, а потым прыйшлі да высновы пра суіцыд, застаецца незразумелым.

На афіцыйным сайце СК дагэтуль (па стане на 14.00 20 траўня) гаворыцца пра расьсьледаваньне менавіта забойства, хоць крымінальную справу заводзяць і проста па факце сьмерці чалавека. Як, напрыклад, было ў выпадку сьмерці Аляксандра Коржыча.

Кайданкі на руках

Тое, што рукі загінулага былі ў міліцэйскіх кайданках, можна было пабачыць на апублікаваным фота з месца сьмерці Яўгена Патаповіча. Незразумела, ці магчыма ўвогуле самому закаваць сябе ў кайданкі. А таксама — навошта гэта было рабіць. Пытаньняў дадае і інфармацыя таго ж тэлеграм-каналу NEXTA, паводле якой кайданкі на руках нябожчыка былі зашпіленыя далонямі вонкі. Пры такім спосабе нашмат складаней выконваць нейкія дзеяньні.

Чорная «Волга»

Паводле паведамленьняў Сьледчага камітэту, першапачатковая інфармацыя пра чорную «Волгу» з расейскімі нумарамі і пасажырамі неславянскай зьнешнасьці, якая магла зьвезьці афіцэра ДАІ ў невядомым кірунку, аказалася няпраўдзівай. Яна паходзіла ад самога загінулага, які такім чынам нібыта «хацеў паведаміць пра сваё месцазнаходжаньне».

Незразумела, якім чынам Яўген Патаповіч мог гэтак расказаць пра месца свайго меркаванага самагубства. Таксама застаецца загадкай, як ён увогуле дабраўся да месца, дзе пазьней быў знойдзены труп. Паводле СК, супрацоўнік ДАІ мог даехаць туды на неўстаноўленым пакуль спадарожным аўтамабілі. Сьледчыя цяпер высьвятляюць асобу кіроўцы, які завёз Яўгена Патаповіча ў лес.

Прычыны самагубства

Пра гэта таксама пакуль нічога невядома. Як вынікае з брыфінгу Сьледчага камітэту, Яўген Патаповіч спрабаваў скончыць жыцьцё самагубствам, гэта здарылася ў красавіку 2019 году. Аднак застаецца незразумелым, чаму, нягледзячы на спробу суіцыду, Патаповіч заставаўся служыць у ДАІ і нават меў доступ да табэльнай зброі.

Таксама, паводле СК, з дапамогай асабістага ноўтбука загінулага апэратыўнікі атрымалі доступ да паведамленьняў, якія Патаповіч дасылаў знаёмым. Тыя паведамленьні, па інфармацыі сьледзтва, таксама зьмяшчалі інфармацыю пра магчымы суіцыд.

Пры гэтым сябры і знаёмыя Патаповіча, зь якімі размаўлялі журналісты неўзабаве пасьля яго сьмерці, адназначна характарызуюць яго як пазытыўнага маладога чалавека, які меў пляны на будучыню і быў задаволены ўмовамі службы ў ДАІ.

Прыкметы гвалтоўнай сьмерці

Адной з самых шакуючых дэталяў гісторыі са сьмерцю афіцэра ДАІ пад Магілёвам стаў здымак цела, апублікаваны ў тэлеграм-каналах. Яго сапраўднасьць у СК не аспрэчваюць, сьледчыя нават самі апублікавалі яшчэ адно фота, зробленае на месцы здарэньня. На абодвух здымках бачна, што труп міліцыянта аголены ніжэй поясу, у пахавай вобласьці сьляды крыві.

Паводле афіцыйнай вэрсіі, загінулы сам раздзеўся перад сьмерцю і нават спаліў свае форменныя штаны з дапамогай загадзя падрыхтаванай гаручай вадкасьці. Навошта гэта было рабіць і ці ня можа зьнішчэньне вопраткі міліцыянта сьведчыць пра жаданьне зьнішчыць сьляды злачынства, у СК не тлумачаць. Не тлумачаць і таго, чаму Патаповіч перад сьмерцю набываў у краме дровы і рыдлёўку (відэа з камэраў назіраньня таксама паказвалі на брыфінгу ў СК).

Да таго ж у панядзелак 20 траўня СК паведаміў, што на целе ў загінулага афіцэра ня выяўлена ніякіх пашкоджаньняў, акрамя стрэлу ў галаву з табэльнай зброі. Але ўсяго за тры дні да таго, 17 траўня, на сайце СК зьявілася іншае паведамленьне. У ім гаварылася, што ўвечары 16 траўня пад Магілёвам было знойдзенае «цела 22-гадовага лейтэнанта міліцыі з прыкметамі гвалтоўнай сьмерці».

Урачыстае пахаваньне Яўгена Патаповіча адбылося раніцай 18 траўня, менш як праз двое сутак пасьля сьмерці. Пакуль невядома, ці будзе перакваліфікаваная заведзеная пасьля яго гібелі крымінальная справа. Бацькі таксама пакуль ніяк не камэнтуюць сьмерць сына.

https://www.svaboda.org

АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

(пачатак на стар. №3)

нерухомасці сярэднявечнага ўкладу жыцця здолелі перайсці ў рэжым паскоранага і бесперапыннага развіцця. Гэты працэс і сталі называць мадэрнізацыяй. Хто не паспеў, той спазніўся — і неўзабаве сутыкнуўся з неабходнасцю даганяць.

Мадэрнізацыя, якая даганяе, — гэта мадэрнізацыя міжволі, гэта адказ лузераў на выклік Захаду, што пайшоў у адрыў, і праводзілася яна не «знізу» сіламі трэцяга саслоўя, а «зверху», згодна з дзяржаўнай разнарадкай.

Ці ёсць у АП і ўрада хоць нейкі шанец абраць праекты будучыні, якія б адпавядалі лепшым сусветным тэндэнцыям? Думаю, што мінімальны. Звярніце ўвагу, гаворка ідзе выключна пра новыя вытворчасці і тэхналогіі. Гэта традыцыя. Яна фармавалася стагоддзямі ў савецкі і дасавецкі час.

Пераймаючы тэхналогіі, улада адначасова рабіла гераічныя намаганні, каб адгарадзіць насельніцтва ад культурных дасягненняў Захаду, прадуктам якіх тыя тэхналогіі і з'яўляліся. Вынік такога аднабокага асваення праектаў будучыні быў прадэманстраваны на прыкладзе аб***ай каровы на ферме агрaхолдынгу «Купалаўскі».

Нагадаю чытачам, што ініцыятарам мадэрнізацыі малочнай вытворчасці ў Беларусі ў 2012 годзе выступіў асабіста АП: «Я паставіў задачу пераўтварыць малочнатаварныя фермы ў малочнатаварныя комплексы. Адрозненне вы ведаеце: гэта захаванне поўнай тэхналогіі ўтрымання дойнага статку. Штучнае асемяненне, цэх сухастою, цэх раздою, цэх вытворчасці малака, сістэма водапаення, навозавыдалення, кармленне жывёлы — усё павінна быць па тэхналогіі! Вось што я ад вас хацеў! І даручыў у кожнай гаспадарцы ўзяць любую непрыдатную ферму і пераўтварыць у малочна-таварны комплекс». Нічога не магу сказаць наконт штучнага асемянення, але навозавыдаленню як элементу тэхналогіі поўнага цыклу ўтрымання дойнага статку спецыялісты агрaхолдынгу «Купалаўскі» не далі рады, пра што і расказаў гораду і свету тэлеканал АНТ 26 сакавіка.

Пра мух і катлеты

Мадэрнізацыі, якія даганяюць, што дыктуюцца знешнімі выклікамі, заўсёды натыкаюцца на дэфіцыт асобасных рэсурсаў. Гэты дэфіцыт дзяржава спрабуе кампенсаваць «вельмі жорсткай дыктатурай тэхналогій і вытворчай дысцыпліны». Пасланне–2019 гэту болевую кропку «беларускай мадэлі», натуральна, не абышло. Цытую: «Ніякай дэмакратыі і балбатні! На гэта павінны быць мабілізаваныя ўсе, пачынаючы ад кіраўніка гаспадаркі, спецыялістаў і заканчваючы нашай міліцыяй. Кажу пра гэта адкрыта. Яны там не спраўяцца з тымі праблемамі, якія сёння існуюць у вёсцы».

Парадак на ферме без міліцыі — дэмакратыя і балбатня. Гэта можа падацца дзіўным, але іншая форма парадку на зямлі АП добра вядомая. Не выпадкова ж ён прывёў прыклад з фермерамі, якія пастаянна просяць у яго зямлю, але адмаўляюцца ад сельгаспрадпрыемстваў, фермаў і збожжатокаў. А самае галоўнае — адмаўляюцца ад сацыяльнай нагрузкі ў выглядзе вёсак з людзьмі.

У выніку аб'яднаць у межах «беларускай мадэлі» эфектыўную вытворчасць і моцную сацыяльную палітыку не атрымліваецца. Між тым, рэцэпт такога аб'яднання даўно ні для каго не з'яўляецца таямніцай — і палягае ён у аддзяленні мух ад катлет. Кожны павінен займацца сваёй справай: бізнес — вытворчасцю, дзяржава — сацыяльнай палітыкай на грошы, якія пералічваюцца бізнесам у выглядзе падаткаў.

Аднак для дзяржавы, якой «ёсць справа да ўсяго», такі падзел непрымальны. Тут, як і ў выпадку з крыжамі ў Курапатах, яна адчуе сябе чужой на свяце жыцця, бо любая праява грамадзянскай самастойнасці ўспрымаецца як пагроза. Аднак менавіта грамадзянская актыўнасць і дазволіла пратэстанцкім краінам Паўночнай Еўропы вырвацца ў XVII–XVIII стагоддзях з застою Сярэднявечча.

(скарочана)

Сяргей Нікалюк
"Новы час"

УКРАІНА

КАК ЗЕЛЕНСКИЙ ЗАСТАВИЛ УКРАИНЦЕВ ПЛАКАТЬ ОТ РАДОСТИ

В ходе церемонии инаугурации, которая прошла 20 мая в Киеве в зале Верховной Рады Украины, Владимир Зеленский сделал несколько неожиданных заявлений, которые заставили аплодировать украинцев, собравшихся в правительственном квартале.

Речь нового президента оказалась настолько яркой, что многие собравшиеся скандировали «Молодец!», а некоторые зрители, как было видно по трансляции, смахивали слезу умиления.

Что же такого особенного сказал Зеленский? «Салідарнасць» приводит наиболее интересные цитаты.

О своей победе на выборах

— Сегодня каждый из нас — президент. Это не моя, это наша общая победа. Каждый из нас присягнул на верность Украине. Каждый из нас погиб на Донбассе. Каждый день мы теряем каждого из нас. Каждый из нас переселенец и «заробитчанин», каждый из нас — украинец. Мы должны быть едины, ведь только тогда мы сильны.

О возвращении украинцев

— Сегодня во всем мире живет 65 миллионов украинцев. Я обращаюсь ко всем, кто живет в Европе, Азии, Южной и Северной Америке и Австралии. Всем, кто готов строить новую, успешную и сильную Украину, я с радостью дам украинское гражданство. Вы должны ехать в Украину домой, а не в гости. И привезите с собой, пожалуйста, свой опыт и знания.

О войне на Донбассе

— Наше самое первое задание — прекращение огня на Донбассе. Ради того, чтобы наши герои больше не погибали, я готов на все. Готов терять свою популярность и рейтинги. Если будет надо, готов потерять свою должность, чтобы только наступил мир. Не теряя наши территории. Никогда. Не мы начали эту войну, но нам ее заканчивать. Мы готовы к диалогу, но (переходит на русский) я уверен, что первым шагом для начала этого диалога станет возвращение всех украинских пленных.

О портретах президента

— Я очень хочу, чтобы в ваших кабинетах не было моих изображений, не было моих портретов. Потому что президент — это не икона, не идол. Президент — это не портрет. Повесьте туда фотографии своих детей! И перед каждым решением смотрите им в глаза

О требованиях к Раде

— Я очень вас прошу принять закон об отмене депутатской неприкосновенности, закон об уголовной ответственности за незаконное обогащение... Многострадальный избирательный кодекс... У вас на это будет два месяца до досрочных парламентских выборов. Я распускаю Верховную Раду VIII созыва.

Об обещании народу

— И напоследок, очень коротко. Дорогой народ. В течение своей жизни я пытался делать все, чтобы украинцы улыбались. Я так чувствовал сердцем, это была не только моя работа, правда. Это была моя миссия. Следующие пять лет я сделаю все, украинцы, чтобы вы не плакали. Спасибо.

https://gazetaby.com

ПАДЗЕЯ

ГІСТОРЫЯ З ЦЫГАНАМІ ЯК ЛЮСТЭРКА ПАЛІТЫЧНАГА РЭЖЫМУ

Карная акцыя супраць цыганоў — гэта дакладная ілюстрацыя функцыянаваньня паліцэйскай дзяржавы ў Беларусі.

Знакамітая беларуская стабільнасьць зазнала чарговае выпрабаваньне. Калі ў краіне ўсё ціха і спакойна, то вонкава здаецца, што ў Беларусі поўны парадак, мір, справядлівасьць. Але стала ўжо правілам, нядобрай звычкай, што як толькі адбываецца нейкае незвычайнае здарэньне, дык адразу вылазяць на паверхню ўсе заганы існага аўтарытарнага рэжыму.

Галоўнай грамадзка-палітычнай падзеяй апошніх дзён стала справа аб гібелі супрацоўніка магілёўскага ДАІ Яўгена Патаповіча. На наступны дзень пасьля здарэньня на сайце МУС зьявіўся камэнтар: «Супрацоўнікі органаў унутраных спраў зробяць усё, каб тыя, хто зьдзейсьнілі гэтае подлае злачынства, паўсталі перад судом. Пакараньне павінна быць адэкватна зробленаму».

Упоўнай адпаведнасьці з гэтай заявай міліцыя краіны была мабілізаваная на пошукі злачынцаў. Пачаліся пагромы цыганскіх пасёлкаў, масавыя затрыманьні, зьбіцьцё тамтэйшых жыхароў. То бок у звычайным рэжыме міліцыя знайшла злачынцу ня ў стане. Для расьсьледаваньня простага крымінальнага злачынства трэба амаль што ўводзіць у рэгіёне надзвычайнае становішча.

Невядома, колькі часу гэта працягвалася б, калі б 20 траўня не прагучала як гром сярод яснага неба заява Сьледчага камітэту, што асноўная вэрсія сьмерці супрацоўніка ДАІ ў Магілёўскай вобласьці — суіцыд.

Тое, што ў гэтую вэрсію не паверыць грамадзтва, было відавочна. Гэта пацьвердзіла рэакцыя ў сацыяльных сетках. Бо вельмі вялікі недавер да ўладаў увогуле і да праваахоўных органаў у прыватнасьці. Так было і пасьля вылучэньня афіцыйнай вэрсіі і судовага прысуду па справе тэракту ў менскім мэтро.

Але больш важна, што пасьля гэтай заявы Сьледчага камітэту адразу стаў больш выразна бачны ўвесь абсурд цыганскіх пагромаў. Гэта нагадвае вядомы анэкдот пра люльку Сталіна. Не знайшоўшы сваёй люлькі, правадыр адразу ж паскардзіўся Берыі. Люльку хутка знайшлі на другім баку стала. Але тым часам Берыя пасьпеў расстраляць некалькі чалавек, прычым усе яны прызналіся ў крадзяжы. Калі б заява Сьледчага камітэту пра суіцыд спазьнілася на некалькі дзён, не выключаю, што зьявіліся б прызнальныя паказаньні нейкіх небарак.

Тое, што адбылося пасьля гэтай трагедыі зь Яўгенам Патаповічам — простакласыка паліцэйскай дзяржавы. МУС паводзіў сябе як акупацыйнае войска на тэрыторыі чужой краіны. Калі забіваюць вайскоўца, то ўсё насельніцтва вёскі бяруць у закладнікі, пакуль ня выдадуць вінаватых.

Нічога новага. Пасьля выбуху на Дзень Незалежнасьці ў 2008 годзе сілавікі таксама пахапалі шмат людзей. Тое ж самае было пасьля тэракту ў менскім мэтро ў 2011 г. Калі пачаліся масавыя акцыі пратэсту недармаедаў у 2017 годзе, то немалая колькасьць людзей была затрымана ў справе «Белага легіёну». Стандартная лёгіка паліцэйскай дзяржавы: спачатку нахапаць шмат грамадзян, каб прадэманстраваць кіраўніцтву сваю стараннасьць, а ўжо потым разьбірацца, хто вінаваты, а раптам хто прызнаецца.

Ірэпрэсіі супраць пэўных сацыяльных групаў — таксама не навіна. У 1990-я гады пасьля вулічных акцый апазыцыі міліцыя хапала беларускамоўных. У 2000-х гадах перасьледавалі пратэстанцкія супольнасьці. У 2005 годзе шчамілі чальцоў Саюзу палякаў. Пасьля 19 сьнежня 2010 году ўлады правялі дэманстратыўна-паказальны пагром апазыцыі. Перыядычна ладзяцца аблавы на прадстаўнікоў ЛГБТ-супольнасьці.

Цяперашняя карная акцыя супраць цыганоў — гэта дакладны індыкатар банальнасьці зла ў беларускім варыянце.

Валер Карбалевіч
"Радыё Свабода"

Заснавальнік: Салодкі Сяргей Аляксандравіч
Рэдактар: Шчамлёў Аляксандр Міхайлавіч

Адрас рэдакцыі: 211262, Шумілінскі раён, п/а Амбросавічы.
Тэл. 3-73-74, маб. +375299870742.
Газета выдаецца з верасня 2000 г.

Падпісана да друку 30.05.2019 у 16.20
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры дапамозе аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.